



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. A Concionatoribus misericordiam Dei, peccatoribus, impensè
inculcandam esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

- rex est ille , ad quem accedens , qui decem millia talentorum debebat , debitum sanè ingens , & vrgens pondus æris alieni , tam citò , quidquid petijt , impetrauit ? Siquidem *Procidens seruus ille , orabat eum dicens : Patientiam habe in me , & omnia reddam tibi : Misertus autem Dominus serui illius , dimisit eum , & debitum dimisit ei.* Atqui seruus , non remissionem , sed dilationem solutionis tantùm petierat : Dominus autem , atque in eo Christus , ait , *omne debitum dimisi tibi. cur ? quoniam rogasti me.* non , quia triduo in pane & aqua in ediam sustinuisti ; non quia vigilijs te macerasti ; non , quia longis peregrinationibus corpus tuum fatigauisti ; non , quia multis annis te , cilicio & cinõre , virgis & flagris , castigauisti ; non , quia in eremum ac solitudinem secessisti ; sed *quoniam* animo tam contrito *rogasti me.* Merebaris quidem illis omnibus te expiare ; & agnoscebas , te meruisse. Quia , verò tam paratus , tamque promptus eras , pro facto , acceptauisti voluntatem faciendi. *Cor contritum & humiliatum non despexi.* Tã miserante sum animo , vt sufficiat mihi , confessio tua , contritione tali stipata. Verus animi peccata retractantis dolor , apud me , ceteris rebus omnibus antecellit. Hoc puella illa patris , hoc pater iste filix toro abominandus experti , iam mihi æternùm canunt : *Delictum meum cognitum tibi feci : & iniustitiam meam non abscondi. Dixi : Consuebor aduersum me iniustitiam meam Domino : & tu remisisti impietatem peccati mei.* Pro hac tanta misericordia , hominibus impetranda , orabit ad me *omnis sanctus in tempore opportuno* , antequam scilicet tempus misericordiæ finiatur , dum hæc vita durat ; dum gemitus , dum suspiria , dum lachrymæ sunt salutare. Sic patri huic incæstuoso , sic incæstuosæ filix salutare fuerunt , ignemque & Inferni , & Purgatorij extinguere potuerunt. A morte pater iste transijt ad vitam ; ab ipsis inferorum portis , hæc filia , ad superos , migravit. Itaque *Non est opus , vt oreris pro ipsa ; potius ipsa orabit pro vobis ;* iam sancta , iamque exemplum , quæ paulò priùs fuit scandalum. Hæc , ad peccatorem , Christus de cælo clamat .

VIII.

- Videtur mihi , cum ista voce , ipsa quoque illa beata puella . & hic diuino vir amore confossus contritioneque ipsa extinctus , de cælo , clamare : *Venite , & videte opera Dei : terribilis in consilijs super filios hominum. Venite , audite , & narrabo , omnes , qui time-*

timetis Deum: quanta fecit anima mea. Atque in primis, vos Con-
 cionatores, qui meritò sæpe fulminatis in peccatores, & illis iu-
 stitiam iramque diuinam inculcatis; illud etiam sedulò memen-
 tote, vt homines in spem erigatis, altissimisque vocibus identi-
 dem clametis: *Quoniam tu, Domine, suavis & mitis: & multa mi-* Psal. 85 4.
sericordia omnibus inuocantibus te. Multi magis se sinunt duci spe,
 quàm impelli timore. Res violenta est metus, quæ non diu du-
 rat, nisi amore fulciatur. Amorem conciliat occasio sperandi.
 Sperandi maxima & occasio & caussa est agnitio diuinæ bonita-
 tis, ob vnum gemitum, & vnã lachrymulam, mille flagitia con-
 donantis. Hanc, vos Dei præcones, extollite; hanc mortali-
 bus ob oculos ponite: hanc omni arte, omnibus coloribus exor-
 nate. dici nimium non potest, vbi est infinitum. Non tot despe-
 rarent, si scirent, Deum promptiorem esse ad dandam veniam,
 quàm homines ad accipiendam. Verè Deum nouit, qui in Deum
 confidit. *Ille negat Deum, qui eum peccata dimittere non credit.* S. Augustin.
Dei misericordia est, vt peccata nostra dimittat. Nam si vellet pro me- serm. 4. de
ritis agere, non inueniret, nisi quos damnaret. Denique Dauidem Natiuit. Do-
 audite: *Deus meus, misericordia mea, inquit. Non inuenit impletus* min. super
bonis Dei, quid appellaret Deum suum, nisi misericordiam suam. O no- Psal. 94.
men, sub quo nemini desperandum! Deus meus, inquit, misericordia Idem Au-
mea. Hæc beata puella illa mihi videtur ad Concionatores, de gustin. in Pf.
 cælo, clamare. Agite, concionatores, idem clamate ad pecca- 58.
 tores: vt qui Dauidem secuti sunt peccantem, sequantur etiam
 pœnitentem. Esto Bethsabæam vitiârint, esto Vriam occiderint,
 & adulterium homicidio cumulârint; possunt tamen lachrymis
 & illam fœditatem, & hunc sanguinem emundare, vt multos
 antecedant, qui sibi de innocentia superbè ipsis applaudunt. *Mul-* Matt. 19 30.
ti erunt nouissimi primi, & primi nouissimi. Hoc autem dicebat, vt S. Chrysoft.
 nec illi torperent: *tanquam redire non possent; nec hi præsumerent,* hom. 77. ad
tanquam stent immoti. Hoc & Ioannes exclamans aiebat: *Potens est* populum.
Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. Ne igitur confidamus
stantes, sed nobis dicamus: Qui stat, videat, ne cadat. Neque iacen-
tes desperemus, sed dicamus: Nuncquid qui cadet, non adyciet, vt re-
surgat? Nam & Iudas prius filius regni erat, & postea factus est ge-
benna filius: & multi, postquam in ipsum ascenderunt cali verticem,
& in desertis morati sunt, quòd paulo torpuerint, supplantati sunt, &

444 Ca. XLIII. Omnes ad pœnitentiã & gratiarũ actionẽ vocari.
ad ipsum malitiã barathrum deuenerunt. Alij rursus illinc ascende-
runt in calum, & ex orchestra, ad Angelicam migrare conuersa-
tionem; & tantam virtutem exhibuerunt, vt expulerint demones, &
alia multa fecerint signa.

IX.

Sed neque Confessarios non compellat vtraque hæc hi-
storia monetque, vt se Patres esse, aut paternos iudices oportere,
meminerint. Si Dei vices agunt, Dei clementiam imitentur,
neque sint in homines, homines ipsi, Conditorum suo imitiores.
Sciant se quoque iudicandos. Qualem ergo ipsi cupiunt habere
iudicem Deum, tales & ipsi se se iudices exhibeant. Quid medicus
prodest, qui vulnera non sanat, sed exasperat? & plagas
detegenti plagas accumulatur? Itaque qui paternè vult agere cum
pœnitente, contritionem eliciat, non indignationem: in spem,
peccatorem erigat, non conijciat in desperationis abyssum. Et
si enim nonnullis in saxum induratis malleo opus est, vt conterantur;
cum quibus si leniter agas, laudare eos videberis, & in peccatis
confirmare; qui vtique fortiter tangendi sunt, vt, per callum,
dolorem perfentiscant: sunt tamen alij, qui acri monitione
penitus franguntur, quos quocunque flectas, si diuini amoris ac
misericordiã adhibeas suauitatem. His & concionator, & confessarius
Deum iustum quidem, sed, in hac vita maximè, clementem ante oculos
ponat; illum nempe Deum, qui vocat

S. Augustin.
in Psal. 32.
serm. 1.

*auerfos, donat peccata conuersis. patiens est super peccatores, donec
conuertantur. Quodcumque conuersi fuerint: præterita obliuiscitur,
futuram promittit. Hortatur pigros, consolatur afflictos, docet studiosos,
adiuuat dimicantes, neminem deserit laborantem & exclamantem ad se:
donat unde sibi sacrificetur, ipse tribuit, unde placetur. Hoc magnum
misericordiã tempus, non nos transeat. Veniturum est enim iudicium.
Et tunc erit pœnitentiã, sed infructuosa. Huiusmodi conciones,
hamus sunt, quo trahuntur etiam in magno peccatorum pelago natantes:
prunæ sunt, quibus bona indoles liquefit: flammæ sunt, quibus etiam
frigida corda incenduntur.*

X.

Quis beneficium nouit, & non amat? Quidquid huc vsque
laboratum est, laboratum est, vt Deum bonum, iustum, misericordem,
facientem omnibus bene, nosceremus. Vel Seneca hunc ex hac
notitia fructum agnouit: nam contra Epicurum disputans, qui Deum
non esse de nobis sollicitum, nec conferre nobis